

[Henning Rasmussen]

kan give tilladelsen. Det er lidt den omvendte orden i vores almindelige system.

Det er også efter vores mening i strid med frikommunetanken, at det efter ændringsforslaget skal være dette centrale udvalgs opgave »at vejlede og inspirere kommunerne ved udarbejdelse og iværksættelse af forsøg«.

Vi har altid ment, og vi har altid arbejdet for, at det var de folkevalgte i kommunerne, medarbejderne og befolkningen i kommunen eller amtskommunen, der skulle tage initiativet og gennemføre forsøgene. Det var derfra, inspirationen skulle komme. Det var dér, ansvaret skulle ligge, med så få pegefingre som overhovedet muligt oppefra. Vi synes altså, at den del af det foreslåedes råds arbejdsopgaver strider imod selve frikommunetanken.

Derimod er vi enige med SF i, at forsøgene skal vurderes af uafhængige forskere og ikke alene af kommunen selv og den pågældende ressortminister. Vi har derfor i vores betænkingsbidrag opfordret ministeren til, når der nu i løbet af dette år kommer lovforslag frem, der skal muliggøre en række yderligere forsøg, at fremsætte et forslag om, hvordan man kan nedsætte en gruppe af uafhængige forskere, der kan vurdere forsøgene. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige til indenrigsministeren, at det betækningsbidrag mener vi faktisk meget alvorligt.

Agerschou (SF):

Som det vil være fremgået, er SF principielt enigt med indenrigsministeren i hensigten med forslaget, nemlig via lokale forsøg at finde ud af, om styrelsesreglerne kan udformes på en mere kreativ og mere hensigtsmæssig måde.

Vi synes ikke, at ministeren har været særlig fiks i sin måde at arbejde med frikommuneprojektet på i de forløbne måneder. Tværtimod synes vi, at ministeren har gjort sit bedste for at sprede så meget forvirring som overhovedet muligt. Men lad det nu være i denne omgang.

Efter vores opfattelse indebærer ministerens forslag meget vidtgående bemyndigelser til diverse ministre, og det er vi mildt sagt noget forbeholdne over for. Vi er i almindelighed forbeholdne over for at uddele bemyndigelser til ministre og i særdeleshed til denne regerings ministre. Derfor har vi stillet

ændringsforslag om, at der bliver nedsat et frikommuneråd, der til en vis grad skal sikre, at det ikke alene er diverse ministre, der har indflydelse på, hvad der kommer til at foregå i frikommunerne. Det var den ene opgave, frikommunerådet skulle have.

De to andre opgaver er at vejlede og inspirere kommunerne ved udarbejdelse og iværksættelse af forsøg og at medvirke til, at resultaterne af forsøgene indsamles og bearbejdes. Det sidste område er noget, indenrigsministeren i sin impulsivitet har været ret ligeglad med.

Jeg må sige, at socialdemokratiets holdning til vores ændringsforslag er kommet noget bag på os. Vi har ellers haft indtryk af, at også socialdemokratiet har været noget skeptisk over for indenrigsministerens almindelige gebærden sig i det politiske liv. Jeg kan forstå, at det er en skepsis, der nu måske er ved at være overvundet hos socialdemokratiet.

Det hjælper ikke særlig meget, når hr. Henning Rasmussen gør sit bedste for at misforstå det ændringsforslag, vi har stillet. Der er ikke tale om, at frikommunerådet skal hæve pegefingeren mod kommunerne. Kommunerne skulle kunne henvende sig for at blive inspireret, noget, de i øjeblikket bliver ved at henvende sig til et såkaldt frikommunekontor i ministeriet. Det er det ene ændringsforslag, vi har stillet.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, går ud på, at der skal gå mindst 30 dage mellem kommunalbestyrelsens to behandlinger af et frikommuneregulativ. Det er simpelt hen for at sikre, at den lokale befolkning får større mulighed for at diskutere de forsøg, der planlægges i den enkelte kommune. Det fatter vi heller ikke at hverken de radikale eller socialdemokratiet er optaget af.

Ole Vig Jensen (RV):

Det radikale venstre kan støtte de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag. Vi kan derimod ikke støtte de af SF stillede forslag. Tanken om at lave et frikommuneråd kunne umiddelbart lyde sympatisk, men under indtryk af, at vi netop med denne lovgivning vil åbne for, at man først og fremmest i de lokale samfund skal tage initiativerne, ville det være uheldigt at føje en ny instans